

EXPUNERE DE MOTIVE

Taxele judiciare de timbru sunt reglementate de Legea nr.146/1997, iar taxele de timbru pentru activitatea notarială sunt prevăzute în Ordonanța Guvernului nr.12/1998, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc atât nivelul acestora și serviciile supuse taxării, cât și condițiile de plată și destinația veniturilor realizate.

Aplicarea în practică a Legii nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a Ordonanței Guvernului nr.12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială a scos în evidență necesitatea completării sau modificării unor texte, atât pentru precizia reglementărilor, cât și pentru găsirea de noi surse pentru completarea veniturilor utilizate pentru buna funcționare a justiției.

În acest sens, s-a emis, în temeiul art.1 pct.2 lit.1 din Legea nr.259/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, Ordonanța Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a Ordonanței Guvernului nr.12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială.

Ordonanța cuprinde, cu privire la modificarea Legii nr.146/1997, dispoziții referitoare la taxa judiciară de timbru pentru cererile prin care se solicită anularea sau declararea nulității unui act juridic, scutirea de taxă de timbru a acțiunilor formulate de prefecți sau primari pentru anularea actelor juridice făcute sau emise cu încălcarea prevederilor Legii fondului funciar nr.18/1991, republicată, ș.a. Ordonanța mai cuprinde și dispoziții privind taxarea acțiunilor, cererilor și contestațiilor introduse în baza Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor.

De asemenea, s-a prevăzut că dispozițiile cuprinse în Legea nr.146/1997 privind încasarea taxelor judiciare de timbru se aplică în mod corespunzător și amenzilor judiciare, precum și cheltuielilor judiciare avansate de stat în desfășurarea proceselor penale.

În ce privește modificarea Ordonanței Guvernului nr. 12/1998, ca urmare a unor neînțelegeri apărute între notarii publici și organele financiare cu privire la modul de taxare în cazul autentificării contractelor de ipotecă și al rezervării dreptului de uzufruct sau a altor drepturi reale, s-a prevăzut expres că ipoteca se taxează ca act de garanție și nu la valoarea contractului, iar la rezervarea dreptului de uzufruct sau a altui drept real, înstrăinarea nudei proprietăți se taxează la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 80 % din valoarea de circulație a bunului.

O asemenea prevedere răspunde principiului de stabilire a taxelor notariale în raport cu importanța social-economică a actelor și serviciilor notariale, iar nu în funcție de principii teoretice privind anumite instituții de drept privat.

De asemenea, s-a avut în vedere că ipoteca este un instrument folosit cu precădere de către societățile bancare pentru garantarea creditelor acordate și s-a adoptat o soluție care să nu conducă la o dublă taxare a actului în ipoteza în care bunul ar fi adjudecat, întrucât prin aceasta s-ar obstrucționa activitatea de creditare, ceea ce nu este posibil într-o economie de piață.

Pentru o mai bună sistematizare a legislației în domeniu, în ordonanță au fost preluate dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.59/1998 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, întrucât o parte din reglementări priveau taxarea unor cereri și servicii efectuate de instanțele judecătorești și era necesar să fie cuprinse în completarea Legii nr.146/1997.

S-a prevăzut ca Ordonanța Guvernului nr.59/1998 să fie abrogată.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr.146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a Ordonanței Guvernului nr.12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială.

PRIM-MINISTRU

Radu Vasile

